



NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1135

15.12.2024 (135)

Utdannelsen til et ondt geni

av Gerhard Lauck

Del 1

Innledning

Reader's Digest kalte meg en gang et *ondt geni*!

Da jeg først leste denne artikkelen, brølte jeg av latter. Jeg syntes den var kjempemorsom. Men det som virkelig fikk meg til å flire, var dette: Forfatteren virket helt seriøs!

Merkelig nok siterte et annet magasin, *Der Spiegel*, ordføreren i byen min på at jeg var en *mønsterborger*!

Hva var sannheten: ondt geni eller mønsterborger?

Svaret på dette spørsmålet avhenger av hvem du spør. Som alle andre har jeg venner og fiender. I motsetning til de fleste andre *prøver fiendene mine noen ganger å drepe meg*!

En gang var jeg nær ved å bli utsatt for et attentatforsøk ... Ved en annen anledning, da jeg vitnet i en terrorrettssak, økte politiet sikkerheten på grunn av bekymring for et mulig attentatforsøk.

Jeg var direktør for en privat organisasjon med base i USA. Vi ga betydelig støtte til ikke-voldelige undergrunnsdissidenter i Europa både under og etter den kalde krigen.

Betydningen av arbeidet mitt er anerkjent i mange offentlige dokumenter, blant annet i brev undertegnet av europeiske kolleger til tre amerikanske presidenters

kabinettmedlemmer, Det ovale kontor og direktørene for både FBI og CIA.

Aktiviteten min har fått omfattende mediedekning.

Dette inkluderer TV-intervjuer på *CBS Sixty Minutes*, *ABC-Frontline*, *O Globo* (Brasil), *KRO* (Nederland), ungarsk stats-TV og *Spiegel TV* (Tyskland). Mange flere programmer rapporterte om arbeidet mitt uten intervju.

Jeg har en fremtredende rolle i den svenske tv-dokumentaren *Wahrheit macht frei!* Denne filmen har blitt vist i et dusin land.

Dekningen i trykte medier omfatter et lengre intervju i den britiske utgaven av *Reader's Digest* (med tittelen *Evil Genius of Germany's Neo-Nazis*) og forsideartikler i *Los Angeles Times*, *Hamburger Morgenpost*, *Omaha World-Herald* og *Lincoln Journal-Star*.

Andre artikler om min virksomhet har vært publisert i følgende aviser: *The Chicago Tribune*, *The New York Times*, *The Washington Post*, *The Dallas Morning Star*, *The Buffalo News*, *The Spotlight*, *The Times* (Storbritannia), *Spectrum* (Storbritannia), *The News Herald*, *Independent* (Storbritannia), *Morgenposten*, *Fyens Stiftstidende* (Danmark), *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, *Der Spiegel*, *Die Welt am Sonntag*, *Berliner Morgenpost*, *Süddeutsche Zeitung*, *die tageszeitung*, *Der Tagesspiegel*, *Berliner Zeitung* og *Offenbach Post*.

Jeg er nevnt ved navn i sytten bøker på et halvt dusin språk. Noen av dem vier et helt kapittel eller mer til arbeidet mitt.

Min forretningskarriere startet senere.

Da jeg fikk den høyeste poengsummen på testen i selskapets historie, ble den selvopptatte millionæren så imponert at han ansatte meg på stedet. Han lærte meg opp personlig. Jeg ble hans visepresident for markedsføring. Denne opplæringen og erfaringen er grunnlaget for min forretningskunnskap.

Jeg var også gründer. Jeg drev blant annet med utgivelse av hundrevis av bøker på flere språk, import/eksport, et nettsted for e-handel (nr. 1 på Google) og webhotell. En av landets tre største Internett-servere rapporterte en gang at jeg var en av de ti største forhandlerne av nettsteder.

Disse memoarene beskriver min karriere som politisk aktivist og forretningsmann.

Hver karriere lærte meg noe nytt. Denne kunnskapen tok jeg med meg videre til neste karriere. Denne erfaringen fra ulike felt har vært en kilde til både læring og underholdning. Jeg har lært, men også ledd.

Utover det har jeg en borgerplikt. Da jeg gikk på barneskolen, sverget vi fortsatt troskap til USAs flagg og republikken det står for. Hver dag.

I dag brukes den såkalte "krigen mot terror" som påskudd for å undergrave den amerikanske grunnloven. Noen av mine egne erfaringer fra tiden før 9/11 viser at det allerede den gang fantes farlige presedenser.

Vi må samarbeide for å møte denne felles trusselen. Uavhengig av politiske forskjeller. Dette er en av grunnene til at jeg ikke har skrevet denne boken som et ideologisk utspill.

Gerhard Lauck

30. januar 2014

Første kapittel

Min ungdom

Jeg ser at du er sønn av en ingeniør!

En venn ved inspeksjon av en stall
som jeg hadde bygget til ham av tømmerrester.

Konsept eller konstruksjon?

Det var en romantisk kveld i måneskinn. Vi hadde gitt soverommet vårt til bestefar og bestemor som hadde kommet på besøk. Prevensjonsmidlene lå der inne, og vi ville ikke forstyrre dem. Vi ville egentlig ikke ha flere barn. Men vi tenkte at bare én gang'ikke ville skade. Jøss, der tok vi feil!

Min mor

Du ble ikke FØDT! Du ble BYGGET i et laboratorium. Jeg tok kroppen til et monster, føttene til en norsk skiløper med skiene på og hodet til en nazistisk krigsbryter og sydde dem sammen.

Min far

Jeg vet ikke hvilken versjon som er sann. Jeg var for ung til å huske det.

Min barndom

Mine tidligste minner er fra mitt første hjem.

Denne landeiendommen inneholdt et toetasjes steinhus med franske vinduer. Det var spesialbygget av en ingeniør for hans egen familie. Eiendommen hadde hundrevis av furutrær, en eplehage, en sytti meter høy flaggstang og en betongdam på ti tusen liter. Dammen lå midt på en gårds plass omgitt av trær, busker og blomster. (Den forrige eieren hadde hatt en 1,5 meter lang alligator i dammen. Vi nøyde oss med tusen gullfisker).

Den første store bragden jeg kan huske, er at jeg kravlet ut av barnesengen, gikk på do og brukte toalettet. Helt på egen hånd! Jeg var ganske imponert over meg selv.

Jeg begynte ikke å snakke før jeg var fire år gammel. Jeg trengte ikke å snakke. Alt jeg trengte å gjøre, var å peke, så hentet mine eldre søsken det jeg ville ha.

Moren min var bekymret for dette. Hun spurte legen. Han svarte: *Ikke vær redd! Når han først har begynt å snakke, får du ham aldri til å holde kjeft!* - Det hadde han sannelig rett i!

Den dag i dag må jeg av og til forklare folk at jeg egentlig er ganske fåmælt. Jeg må *tvinge* meg selv til å snakke for å overvinne min iboende sjenanse. Derfor er jeg så *tilsynelatende* snakkesalig ... Denne forklaringen får meg nesten alltid til å trekke på smilebåndet. Jeg skjønner ikke dette. Det er et alvorlig problem!

Foreldrene mine fortalte meg at da jeg endelig begynte å snakke, snakket jeg i hele setninger. To av mine tidligste bidrag til menneskehetens skatt av god talekunst inkluderer:

Jeg skal kappe av deg hodet og gi deg en blåveis!

Den doble påvirkningen fra den gamle og den nye verden er tydelig her.

Og

Jeg hater deg!

Faren min mislikte dette sterke språket og ga meg ris. Jeg omformulerte klokkelig svaret mitt: *Jeg liker deg ikke!*

Mine godnatthistorier

Under den store depresjonen hadde ikke foreldrene mine penger. Da jeg var tolv, sa de at jeg måtte slutte å drikke melk. Jeg måtte drikke kaffe i stedet. Melk var for dyrt. Vi måtte spare til mine yngre brødre.

Men jeg hadde mye moro da jeg vokste opp. Jeg jaktet og fisket mye. Lommepengene mine ble betalt i ammunisjon. Det gikk nesten ikke en dag uten at viltet jeg skjøt eller fisken jeg fanget, havnet på bordet, i det minste som tilbehør, om ikke som hovedrett.

Godnatthistoriene mine besto for en stor del av min fars beretninger om sine eventyr fra guttedagene. Disse historiene gjorde mye mer enn å underholde en liten gutt. De ga meg en *følelse av å være en del av familien*.

Historiene hans inkluderte ofte andre slektninger, og noen av dem hadde jeg aldri møtt personlig. *Storfamilien* min omfattet både nålevende og avdøde slektninger og forfedre. Dette gjaldt begge sider av min *nærmeste familie*, som var sammensveiset og hadde samme etnisitet.

Her er noen av dem.

Jeg hadde to seilbåter. Den ene hadde et overdimensjonert seil. Den var veldig rask. Men hvis jeg prøvde å snu den, veltet den og kastet meg i vannet. Så jeg seilte over sjøen, hoppet ut, snudde den og seilte tilbake... Den andre seilbåten kunne snu på et blunk. Når jeg lekte "catch" med raskere båter, klarte de aldri å ta meg igjen. Jeg snudde i siste sekund og slapp unna.

* * * * *

En gang fikk jeg øye på en slange i sumpen. Jeg så at den var giftig, så jeg drepte den. Senere fikk jeg dårlig samvittighet. Den var ikke en trussel mot noen der ute i sumpen. Den hadde også rett til å leve.

* * * * *

En gang var jeg på jakt med en venn og en ny gutt. Den nye gutten ertet meg: Jeg vedder på at du ikke treffer tomatboksen der borte. Jeg skjøt. Boksen rørte seg ikke. Ha! Du bommet, hånte han. Du bør ta en nærmere titt på boksen, rådet vennen min. Det gjorde han. Jeg hadde truffet boksen så presist at den ikke hadde beveget seg da kulen traff den.

* * * * *

Én kråke var smart. Den holdt seg alltid like utenfor rekkevidden til 22-kaliberen min. En dag tok jeg med en .25 og skjøt den. Kråker kan forresten telle til tre. Hvis to jegere går inn bak et skjul og to går ut, vet kråka at det fortsatt er én der. Men hvis fire går inn og tre kommer ut, blir kråka forvirret.

* * * * *

Bestefaren din var ekspert på knuter. Under depresjonen fikk han 10 dollar i timen for å knyte kompliserte knuter på en scenegang i stummende mørke.

Faren min kunne også mange knuter. Jeg husker fortsatt hvordan jeg knytter den åttetallsknuten som ble brukt til å feste kanoen til taket på bilen... Og jeg kan til og med knyte mine egne skolisser! La meg fortelle deg at det ikke var så lett å lære det da jeg var liten. Det var noe med en kanin som hopper over en tømmerstokk og går ned i et hull.

* * * * *

Da jeg var liten, kostet en kinobillett fem cent. Jeg husker at jeg og en annen gutt gikk på kino for å se "The Phantom of the Opera." Da monsteret dukket opp på lerretet, gispet alle i salen av skrekk. Bortsett fra meg. Jeg var ikke redd. Monsteret minnet meg om min grandonkel George.

Han var smed og stygg som faen, men han var en hyggelig fyr. Hendene hans var så hardhudede at han kunne ta opp varmt metall som kunne brenne hendene dine eller mine uten å brenne seg.

Han pleide å drikke seg full hver fredag kveld. En fredagskveld drakk han seg som vanlig full og tråkket utfor fortauskanten foran en bil. Han ble drept på stedet. Men det var en god måte å dø på.

Jeg har selvfølgelig tatt etter den *andre* siden av familien når det gjelder utseende ... Min far, også kjent som "FW", var ikke alltid like diplomatisk når det gjaldt å beskrive sitt eget utseende. Da han så sin første nyfødte, kommenterte han at den så ut som et "flådd ekorn". Det likte ikke mamma.

* * * * *

Grandtanten din, Liza, var gammelmjømfru. Hun gikk med en derringer i tilfelle noen skulle prøve å være frekk mot henne. Men hun var så stygg at hun ikke trengte den. Uansett var hun en smart investor. Selv om hun bare jobbet som sekretær, klarte hun å samle seg en formue på mange tusen dollar i løpet av livet.

Jeg husker både den derringeren, en seksløps "pepperbøsse" og andre pistoler. En franskprodusert revolver fra midten av 1800-talletth hadde ikke engang tennstift. Slagstiften var innebygd i kulene! Vi hadde bare noen få av disse kulene igjen. Senere fikk vi vite at kulene var verdt enda mer enn revolveren ... Jeg fikk senere

vite at pengene hennes gjorde det mulig for faren min og brødrene hans å studere. Denne arven varte i et halvt århundre! Han brukte opp det siste av arven bare ett år før han døde.

* * * * *

Faren min, bestefaren din, fikk en bonde til å mudre opp et stykke land midt i en myr. Så bygde han hytta der. Vi tilbrakte alltid hele sommeren der. Den største fordel, bortsett fra jakt og fiske, var at han kunne ha høylytte fester der på 1920-tallet uten å plage naboene. Noen ganger vekket de voksne oss barna i stedet for omvendt!

Når vi kom ned om morgenen, så vi kulltegninger på veggene som ikke var vasket bort ennå.

Noen kjente vaudeville- og tidlige filmstjerner kom på disse festene. En gang var det en tøff gammel dame som var en venninne av bestemor, som så på en skuespiller som var kjent for å spille tøffe gutteroller på film, og utfordret ham: "Jeg synes ikke du ser så tøff ut! Jeg vedder på at jeg kan få deg til å si onkel." Så holdt hun ham fast på gulvet. Hun slapp ham ikke opp før han sa 'onkel'!"

Det var mye større enn en "hytte"! Mange år senere ble hele det tidligere sumpområdet et inngjerdet område med begrenset adgang!

Jeg husker noen av navnene, men jeg nekter å avsløre dem for ikke å sette noen i forlegenhet... Dessuten har jeg også både berømte og beryktede slektninger. En gang la daglig leder en avis på skrivebordet foran meg. Jeg kastet et raskt blikk på den. Et navn som lignet *veldig på* mitt var understreket med rødt blekk. Jeg mumlet litt tilfeldig: *Hvem vet, kanskje det er en av mine gale slektninger!* og fortsatte med det jeg holdt på med. Temaet ble aldri tatt opp igjen.

* * * * *

Tre generasjoner av vår familie ble skutt i tre forskjellige kriger på eller over den samme ganske lille jordflekken.

Krigene var den fransk-tyske krigen i 1870/1871, første verdenskrig og andre verdenskrig. Landområdet var Alsace-Lorraine. Som ung spøkte jeg med at hvis jeg noen gang måtte ut i krig, var det best jeg kjempet et annet sted... På min mors side har vi en lignende historie om to slektninger som skal ha drept hverandre i kamp uten å vite at de var fjernt beslektet.

Alle historier som overleveres muntlig fra generasjon til generasjon, må selvsagt

tas med en klype salt. Men jeg har klart å verifisere noen av dem.

Uansett er de fortsatt en viktig del av vår kulturarv. Påskeharen er for eksempel en fin historie, selv om den åpenbart er oppdiktet. I motsetning til for eksempel julenissen, som vi alle har sett med egne øyne mange ganger.

* * * * *

Onkelen din var mye i kamp under andre verdenskrig. Han var tårnskytter i et B-52-bombefly. Da han kom hjem etter krigen, oppdaget bestefar at det var et hull i skinnjakken hans. Han kjeftet på sønnen sin! Hvorfor fikk han et hull i en så fin jakke! Hæren var så snille å gi ham den. Denne tiraden pågikk en stund. Til slutt sier onkelen din: Jøss, pappa, jeg er lei for det. Men jeg kunne ikke noe for det. Det var der jeg ble skutt!

Han ble tilbudt Purple Heart, men takket nei. Han sa at andre var mye verre skadet og fortjente det mer enn ham.

FW brukte fortsatt den jakken når vi dro på jakt da jeg fortsatt var tenåring. Senere "vokste" han ut av den og fikk ermene klippet av!



NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonalsosialistisk propagandaleverandør!
 Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
 Hundrevis av bøker på mange språk
 Hundrevis av nettsteder på mange språk



NSDAP/AO nsdapao.info